

11 Σεπτεμβρίου 2020

Λορέντζος Μαβίλης

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)
/ Σαν σήμερα για να μην ξεχνιόμαστε... (ιστορικά γεγονότα & Παγκόσμιες ημέρες)

Ποιητής και μεταφραστής, τελευταίος εκπρόσωπος της Επτανησιακής Σχολής και μάλιστα του κερκυραϊκού κύκλου.

Ο Λορέντζος Μαβίλης γεννήθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου 1860 στην Ιθάκη, όπου ο ισπανικής καταγωγής πατέρας του, Παύλος Μαβίλης, υπηρετούσε ως δικαστικός. Η μητέρα του, Ιωάννα Σούφη, ήταν ανηψιά του κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια. Ο Μαβίλης τελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στην Κέρκυρα και φοίτησε για ένα χρόνο (1877-1878) στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Συνέχισε τις σπουδές του στα πανεπιστήμια Μονάχου και Φράιμπουργκ (1878-1890), .

Ο Μαβίλης δεν ήταν μόνο άνθρωπος του πνεύματος, αλλά και της δράσης. Φλογερός πατριώτης, συμμετείχε ενεργά στους απελευθερωτικούς αγώνες του έθνους. Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα αγωνίστηκε ως επικεφαλής επαναστατικής ομάδας στην Κρήτη και τραυματίστηκε κατά τη διάρκεια του άτυχου ελληνοτουρκικού πολέμου του 1897. Μετά την επάνοδό του στην Κέρκυρα έγραψε μερικά από τα καλύτερα ποιήματά του και ασχολήθηκε με το γλωσσικό ζήτημα, που το θεωρούσε συνδεδεμένο με το εθνικό.

Το 1910 εκλέγεται βουλευτής Κερκύρας υπό τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Ο λόγος του στη Βουλή ένα χρόνο αργότερα για το γλωσσικό ζήτημα, αποτελεί την κορύφωση των αγώνων του για τη δημοτική.

Η υπερτάτη θυσία του προς την πατρίδα θα έλθει στις 28 Νοεμβρίου του 1912, κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων. Ο Λορέντζος Μαβίλης, συμμετέχοντας ως εθελοντής στο σώμα των Γαριβαλδινών, θα πέσει ηρωικά μαχόμενος κατά των Τούρκων στο βουνό Δρίσκος της Ηπείρου. Ήταν μόλις 52 ετών, πάνω στην κορύφωση της πνευματικής του δημιουργίας.

Ο Λορέντζος Μαβίλης υπήρξε ολιγογράφος ως ποιητής και διέπρεψε στο απαιτητικό είδος του σονέτου, που είχαν καλλιεργήσει οι Γάλλοι Παρνασσιστές. Ανήκε στην παράδοση της επτανησιακής σχολής, όπως διαμορφώθηκε από τον Διονύσιο Σολωμό. Στα ποιήματά του υμνεί την πατρίδα και αυτούς που έπεσαν στο πεδίο της μάχης (Εις την Πατρίδα, Πατρίδα, Πλήρωμα Χρόνου), εκφράζει τις φιλοσοφικές αντιλήψεις του (Λήθη, Υπεράνθρωπος, Ελιά, Έρωτας και Θάνατος), τονίζει την αγάπη προς τη μητέρα (Αμίλητα, Αφιέρωση), την αξία της φιλίας (Στον φίλο Γ. Καλοσγούρο), τον ιδανικό έρωτα (Ανάξιο Β', Ψυχοφίλημα), ενώ αφιερώνει ιδιαίτερα ποιήματα σε φίλους και συνεργάτες του (Ν. Κογεβίνας, Πολυλάς).

ΠΗΓΗ: sansimera.gr